Bohumil Prošek: Kladno nás dotlačilo k titulu v Praze

Legendární hráč a trenér SONP Kladno odpovídal na otázky fanoušků na klubovém webu www.hc-kladno.cz. Jako hráč byl u prvního titulu mistra republiky, který s Kladnem vybojoval před padesáti lety v roce 1959. O dvacet let později stál na střídačce jako trenér Kladna při jeho triumfu v PMEZ. Získal i mnoho dalších úspěchů, ale tyto dva v letošním roce "slaví" kulaté jubileum.

Vybavíte si rozhodující zápasy mistrovské sezony?

„Jeden z rozhodujících zápasů byl v Bratislavě. Prohrávali jsme tam 0:3, pak 1:3 a v poslední třetině jsme otočili na 6:3 v náš prospěch. A to nás nakoplo. Od té doby už jsme prohráli jenom jedno utkání. A pak ještě poslední ve Vítkovicích, kde už jsme ale měli titul jistý. Důležité byly také zápasy s Plzní. Ta byla naším největším soupeřem. Ten zápas v Kladně si dobře pamatuji, protože jsem jel třikrát sám a nedal jsem gól. A po utkání se lidi poprali, Plzeňáci to neunesli, protože prohrou 5:6 v Kladně ztratili titul."

Kladno získalo titul v Praze na Štvanici. Nebyla to škoda, že to nebylo v Kladně?

„Bylo to zvláštní. Nehráli jsme doma, což bylo pro nás velmi nepříjemné. Ale zase nás to hodně vyburcovalo. V ochozech se tam stýkaly dva proudy fandů, nesmiřitelné, Kladna a Sparty, protože i Sparta tam hrála doma. Z Kladna pracovalo už tehdy dost lidí v Praze, kteří chodili na hokej rovnou z práce. Šachty a SONP vypravovaly speciální autobusy z Kladna a navíc na naše zápasy jezdil zvláštní vlak pro asi dva tisíce lidí. Když se vyvalily z Masaryčky, to byla paráda. Tak kolem pěti tisíc Kladeňáků nám tam fandilo. Všechny zápasy na Štvanici jsme měli tenkrát vyprodané. A to bylo tak kolem devíti tisíc lidí."

Jaká byla mistrovská sezóna pro vás, když jste se tehdy vrátil do Kladna z Brna?

„Velice zvláštní. Brno vyhrávalo, co se dalo. Jenom Kladno ho v roce 1959 přibrzdilo. To bylo pro mě pikantní. Vyhrál jsem v Brně čtyřikrát titul, vrátil jsem se do Kladna a měl jsem to štěstí, že jsme vyhráli titul hned taky. Tak jsem měl pět titulů v řadě. A jako pro Kladeňáka to byl pro mě obrovský zážitek."

Pane Prošku, jste naše legenda, velice si Vás vážím. Chodíte ještě do Kladna na hokej? Sledujete dění v našem hokeji? Já vím, že je taková doba, ale jsem vždy smutný, když náš odchovanec hraje za nějaké jiné mužstvo. Co tomu říkáte Vy?

„Na hokej už prakticky nechodím, ale dění sleduji. Na stadionu je na mě příliš velký hluk a taky mám potíže s očima. Navštěvuji některé akce, na které zvou bývalé reprezentanty, jako byly naposledy třeba oslavy stoletého výročí hokeje nebo výstava v Národním muzeu. Co se týká odchodu hráčů do jiných klubů, tak s tím se nedá nic dělat. Je to všechno o penězích, které v dnešní době rozhodují."

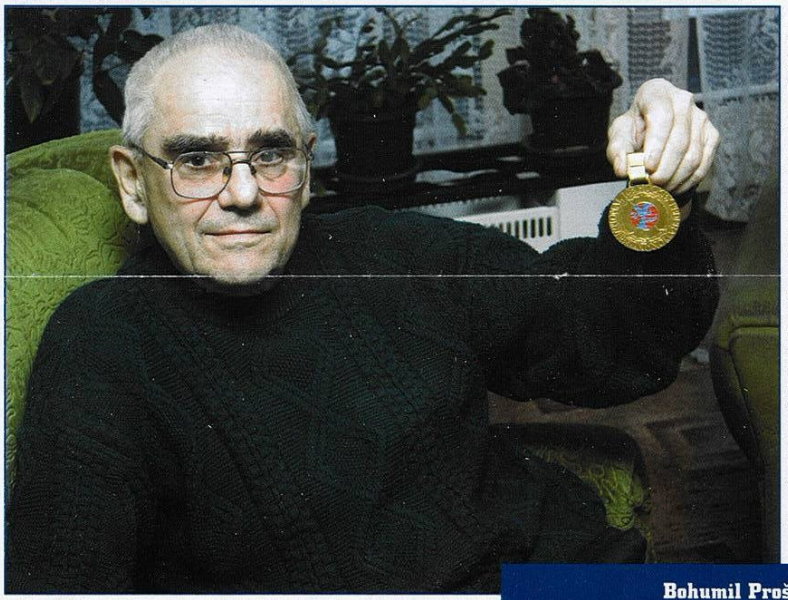

Jaký byl tehdy brankář???

„Brankář byl tehdy velice dobrý. Kuliček patřil do reprezentace a byl naší velkou oporou."

Nechcete se vrátit na Kladno?

„Jestli myslíte do hokeje, tak to už opravdu nejde. Jsem na to už starý."

Jak vidíte budoucnost kladenského hokeje?

„To je hodně těžká otázka, protože v dnešní době všechno závisí jenom a pouze na penězích. A kladenský hokej není výjimkou."

Souhlasíte s výstavbou nového kladenského zimáku? Myslím si, že by stačilo zmodernizovat stávající hala (oprava střechy, sociálního zařízení), než aby se stavila hala, do které i tak kvůli drahému vstupnému bude chodit málo lidí.

„Co se týká nové multifunkční arény, tak to jsou podle mě zbytečně vyhozené peníze. Je tady vedle hokeje vynikající volejbal, který by tam mohl hrát. Ale další? Otázka prostě je, zda Kladno takovou halu potřebuje. Zda by se užívila. O tom přesvědčený nejsem. Její provoz bude zcela jistě nesmírně drahý."

Co říkáte na výkony Kladna v tomto roce? Dá se to vůbec srovnat s titulovou sezonou?

„Doufám, že se Kladno dostane do play-off. Srovnávat se ale nedá, už jsem o tom mluvil. Je úplně jiná doba a všechno je jiné. I hokej, ten je úplně jinde."

Jak vzpomínáte na zmíněné úspěchy a jak vidíte současnou situaci Kladna a jejich hráčů?

„Vzpomínám samozřejmě moc rád a těším se, že se sejdeme se spoluhráči z mistrovského týmu v sobotu v Kladně. Pět už jich bohužel nepřijde, už nejsou mezi námi. Zemřeli Volf, Froněk, Nedvěd, Bacílek a Hainý. Všichni ostatní prý přijedou. Beran až z Tábora, Šanda z Čáslavi, Jiřík z Brna. A trenér Sýkora z Plzně i s manželkou. Tomu už je 88 let. Má kořínek po tatínkovi, který dělal ještě v 90 letech vrátného na kladenském zimáku."

Jaký je rozdíl v lize teď a tehdy kdy jste hrál vy?

„Rozdíl je obrovský. Všechno je v obrovské rychlosti. My jsme hráli ve dvou pětkách, později na tři útoky a dvě obrany. To ani nebylo možné hrát v takovém tempu. A hlavně se dneska úplně jinak trénuje. My jsme tenkrát chodili do práce, trénovali jsme až po ní. A jenom tak, že jsme si šli zahrát fotbálek. Žádná speciální příprava. To až později, když jsem byl u hokeje jako trenér se to postupně všechno zavádělo. Předtím jsme většinou hráli fotbal a hokej. Hodně hráčů byli obojživelníky. V zimě hráli ligu v hokeji a v létě fotbalu. Někteří i za obě národní mužstva. Anebo tenisti hráli hokej. Neexistovala speciální příprava na hokej. A sezóna byla oproti dnešní velice krátká, poloviční. Trvala tak čtyři měsíce. A hokej dneska začínají hrát děti už v šesti letech. Já začínal v sedmnácti a většina mých spoluhráčů taky tak. Těch rozdílů by se našlo hodně. Tehdejší a dnešní hokej se absolutně nedají srovnávat."

Jak vzpomínáte na spoluhráče z Kladna Zdeňka Landu a jak se vám s ním hrálo?

„Se Zdeňkem Landou byla vždycky sranda, to byl veselý člověk. Vnášel do celého mančaftu dobrou mysl, humor, srandu, někdy až příliš. Jsou momenty, kdy je potřeba to brát vážně, ale on nikdy nic vážně nebral. Byl to takový dobrý duch mužstva."

Věříte v návrat názvu Poldi do názvu kladenského klubu?

„Už nikdy nebude Poldi."

Myslíte si, že by se po příchodu Jaromíra Jágra mohlo stát Kladno mistrem ligy?

„Když by se vrátil Jágr, tak by jistě šla nahoru prestiž i výkonnost, možná by to přitáhlo i některé další hráče. Jágr je vyloženě osobnost nejvyššího kalibru, ale už mu není pětadvacet nebo třicet let. Tak nejsem úplně přesvědčený o tom, že by naplnil taková očekávání, že by hned získal s Kladnem titul. Podívejte se na Straku, když se vrátil do Plzně. Zpočátku byla velká euforie, ale postupně to šlo dolů. I když Straka není Jágr, to je pravda. Trošičku mám Jágrovi za zlé, že už se nevrátil teď. Tady se hokej naučil, mohl by to teď klubu vrátit. A ne hrát někde v Omsku. Na jeho místě bych hrál dávno za Kladno. Také jsem byl v Brně, kde jsem měl naději vyhrát třeba ještě pětkrát ligu. Ale šel jsem do Kladna, protože jsem byl Kladeňák a cítil jsem to tak."

Věříte, že generace P+P, F. Kaberle, Jágr vybojují pro Kladno ještě titul? Nezdá se Vám, že ubývá (v čs hokeji obecně) "šikovných srdcařů" typu Janecký, Caldr,Jelínek; z kladenské kabiny např. Gardoň? Jako kluk jsem obdivoval kladenského obránce pana Vinše. Jak jste prosím "viděl" Vy tuto kladenskou generační stálici ?

„O Jágrovi už jsem mluvil. A generace Vinše? To byla generace mistrů republiky. Nelíba, Bauer, Sýkora, Nový, Novák, Müller a další a další. To byli všichni srdcaři. Ono je to vždycky tak. Srdcař musí mít něco za sebou. A my měli za sebou nadšené Kladno. Lidi hokejem žili. Přišli jsme do práce a o ničem jiném se nemluvilo. Nebyla to tenkrát otázka peněz. Kdybych býval chodil na brigády na Koněv, tak bych vydělal třikrát víc peněz než hokejem. Ale já hrál hokej. Jednak mě bavil a taky pomáhal. Všude v Kladně mi pomohli, kam jsem přišel. Potřeboval jsem spravit auto, jel jsem do servisu, opravili mi ho a nechtěli to ani zaplatit. Řekli mi, vyhrajte příště. Byla prostě úplně jiná doba."

Jak se k vám v době, kdy jste reprezentoval, chovali komunisté? Varovali vás od emigrací, zvali si vás, vyhrožovali vám, nutili vás hlásat jejich myšlenky, abyste vůbec mohli reprezentovat? Přibližte prosím tehdejší dobu mladším ročníkům. Děkuji a buďte zdráv.

„V tomto směru jsem žádné potíže neměl. Vyšel jsem z dělnického prostředí, kádrový profil jsem měl jako málokdo. Taky jsem byl sám ve straně až do roku 1968. Pak jsem vystoupil, když sem vlezli Rusáci. Přestal jsem taky chodit k volbám a na prvního máje. Pak to dobré nebylo. Moje děti se nesměly dostat na žádné školy. Ale zajímavé bylo, že mě nechali trénovat. Tomu se dodneška divím. Ale byla to zásluha Nováka a Jedličky, kteří dokázali udržet v Kladně atmosféru, která nebyla vyhrocená. A lidi jako mě nevykopli."

Věříte, že Kladno může hrát opět někdy o mistra?

„Pokud se nestane zázrak, že by se našel nějaký silný sponzor, tak je to asi vyloučené. Zase je to o penězích. Dřív tady byly sponzorem dva velké podniky, Doly a SONP. Teď se jim nikdo nemůže vyrovnat. A hráči vědí, o co jde. Kdo dá víc, bere. Vezměte si Vsetín. Když tam byly peníze bůhví odkud, tak byl mistrem republiky, i když nevychoval žádné hráče."

Jak podle Vás dopadne situace kolem nové haly? Prošli vašima trenérskýma rukama současné naděje Voráček, Frolík, Tlustý či Pavelec? Kdo je podle Vás v současnosti nejtalentovanější Kladeňák? Co si myslíte o odchodech takto mladých hráčů za moře?

„Tyhle mladé hráče už jsem netrénoval. Teď se mi zdá, že nejtalentovanější a nejlepší je Krejčí, který ale snad není kladenským odchovancem, i když do zámoří odešel z Kladna. Ale zase takový přehled nemám. Odchody mladých do zámoří se mi samozřejmě nelíbí. Oni odcházejí v době, kdy to vlastně ještě žádní hráči ani nejsou. A taky asi podle toho se tam s nimi zachází. Kdyby zůstali tady, tak by se jednak zvýšila úroveň soutěže a ruku v ruce s tím by šli i oni nahoru. V Americe nebo v Kanadě je pro ně všechno jiné a nové. Získávají sice nové zkušenosti, ale ztrácejí tím, že nemají podmínky, které jsou doma automatické a daleko lepší. Hlavně rodina. Ale nedá se s tím nic dělat. Velkou roli hrají bohužel rodiče a agenti, kteří je tlačí k odchodu kvůli penězům. Všechno je založené na penězích. A lepší to nebude."

Zajímalo by mě, kolik jste si tenkrát za ten hokej vydělal? Nejspíš jste měl ještě nějakou práci. Co jste dělal?

„Samozřejmě jsme tenkrát chodili do práce. Za hokej jsme měli kalorné 400 korun měsíčně. A prémie. Za vítězné utkání 180 korun, za remízu polovic. Ale nestěžuji si. Život jsme měli poměrně dobrý, měli jsme spoustu známých, k nim nám hokej pomohl. Kam jsme přišli, tam nám vyhověli. Chodili jsme přednostně na jatky pro maso, naše ženy nestály nikde fronty. Dost jsme z toho profitovali. Pracoval jsem jako modelář. Ale protože jsem hrál za národní mužstvo a byl s ním často pryč, tak tam na mě nadávali. Že beru stejný plat a jsem pořád pryč. Tak hokej zařídil přes ČSTV přeřazení do kanceláře. Tam jsem dělal normálně, měl jsem na starosti dvě válcovací trati."

Bohumil Prošek

narozen: 26. 3. 1931
hrál za: Baník Kladno, RH Bratislava, RH Brno, SONP Kladno, Slavia Praha
trénoval: SONP Kladno, Slavia Praha, Furukawa Denko, Poldi Kladno
ligová bilance za Kladno: 200 zápasů / 92 gólů
reprezentace: 43 zápasů / 13 gólů
největší úspěchy - hráč: 2. místo MS (1961), 3 místo MS (1957, 1959), 5x mistr ligy (4xBrno, 1xKladno)
největší úspěchy – trenér: vítěz PMEZ 1977, mistr ligy (1978)

Bohumil Prošek představuje kladenské mistry 1959

Sestavu SONP Kladno z mistrovské sezóny 1958/59 tvořili dva brankáři, pět obránců a deset útočníků. Že vám jejich jména mnoho neříkají. Bohumil Prošek vám své spoluhráče představí.

Brankáři:

Jiří Kulíček – byl z Prahy z Vokovic, jeho táta měl zahradnictví. A to se třeba neví, že Jirka Kulíček chytal za ligovou Duklu Praha fotbal. Byl snad druhý nebo třetí brankář za Pavlisem. A když přišel z vojny, šel za hokejem do Kladna. Stal se z něj stoprocentní Kladeňák.

Zdeněk Beran – to byl odchovanec. Nebyl moc známý, ale měl svoji kvalitu. I když za Kulíčkem moc zápasů neodchytal.

Obránci

Karel Nedvěd – jeden z kročehlavských odchovanců. V době kladenských začátků byly Kročehlavy nejlepší. V té době patřil mezi opory.

Zdeněk Müller – taky Kročehlavák. Říkalo se mu Bandaska. Učil se ve Staré Roli malířem porcelánu a hrál předtím ligu za Karlovy Vary. Dostal se i do reprezentace.

Zdeněk Landa – jeden z bažantů mužstva, přišel akorát z vojny z Jihlavy. Z ničeho si nic neděl a byl pořád samá legrace.

Stanislav Bacílek – největší osobnost týmu, kladenská legenda. A samozřejmě jako hráč velká opora, kapitán týmu, reprezentant. Také jeden z obojživelníků, hrál i fotbal.

Přemysl Hainý – původem z Vokovic, hrál za LTC Praha. Mistr světa z roku 1949 a držitel stříbrné medaile z olympiády, patřil mezi hráče, které poslali komunisté do vězení. Byl tam rok, kácel stromy jako dřevorubec v Tatrách. A když se z basy vrátil, nebylo mu stejně jako ostatním přáno. Pomohl mu zdejší funkcionář Lojza Novák. Vzal ho do kladenského týmu a dal mu zaměstnání na finančním odboru, protože Hainý byl chytrý vzdělaný kluk s vysokou školou.

Útočníci:

Václav Fröhlich – ten byl z Líhně Lán a Rynholce. Takový samorost. Rybníkář. Celý život jezdil do školy a do práce na Poldovku z Rynholce na kole.

Jaroslav Volf – byl z Dubí, z rodiny házenkářů. Ještě na vojně byl v Tankistovi Praha jako házenkář. A protože tam potřebovali nějakého hokejistu, když se někdo zranil, tak mu řekli, jestli by nešel hrát hokej. Až tam, na vojně, začal s hokejem.

František Šebek – ten je z mladší generace ročníku 1939, jako třeba Jiřík. Zajímavé je, že oba patřili do týmu mistrů republiky dorostu ve fotbale.

Jaroslav Jiřík – kladenský odchovanec, který po sezoně odešel do Brna a už tam zůstal. Prosadil se do reprezentace a získal mnoho úspěchů.

Miroslav Rys – to je moje generace, spolu jsme vyrůstali. On byl ve Spartě Kladno, já v Letné Kladno. Když se to v roce 1948 sloučilo, dostali jsme se do SONP. V osmašedesátém odešel do Ameriky a v Chicagu byl velmi úspěšný. Také on reprezentoval Československo ve fotbale i v hokeji.

Vladimír Kopecký – táta Jirky, který vede dnes juniory. Říkalo se mu Matěj podle loutkáře Matěje Kopeckého a z toho pak Matěji, Matěji, tvoje góly platěji. Řada Volf-Froněk-Kopecký byla tzv. selská jízda. To zase proto, že Matěj s Pepikem Froňkem hůř bruslili.

Josef Froněk – špatně bruslil, ale byl to sloup na ledě. A dával góly. Jak to brankář vyrazil, tak on tam stál a zametal góly. Překážel brankáři, byl udělaný, nedal se odstrčit.

Vladimír Markup – jako Fröhlich také on začínal v Lánech.

Pavel Šanda – učil se v SONP a jinak byl snad z Golčova Jeníkova. Teď žije v Čáslavi.

Nechtěl byste trénovat Kladno, kdyby vám to nabídli?

„Já už bych nikoho trénovat nemohl, už jsem na to příliš starý."

Co si myslíte o dvojici Patera – Procházka? Kdo z nich je lepší?

„Patera s Procházkou jsou dvojčata, jeden bez druhého není celej. Procházka je vynikající střelec, vynikající hokejista, Patera také. Jsou oba skvělí. A myslím si, že kdyby hráli každý jinde, že by to jejich výkonnosti neprospělo."

Co si myslíte o nové vycházející hvězdě Miroslavovi Kopřivovi, jeho formu, reprezentaci a případně NHL. Chtěl byste zde novou multifunkční arénu?

„Brankář je to vynikající a daří se mu. Hraje v mužstvu, ve kterém si hodně zachytá. A paradoxně i díky tomu může vyčnívat, protože na něj jde hodně střel a on jich hodně chytí. Otázka je, jak by chytal v mužstvu, které převážně útočí a je tak dobré, že soupeř nemá mnoho šancí. U nás v lize ale takové mužstvo teď není. Soutěž je velice vyrovnaná. Ale Kopřiva patří k brankářské elitě, samozřejmě. Ale NHL? Nevím, tam záleží na mnoha dalších věcech. O hale už jsem mluvil."

Jak vidíte umístění Kladna v letošní sezóně?

„Má šanci vybojovat play-off, nejlépe ze šestého místa. Myslím, že do osmičky bychom se mohli vejít."

Jelikož jsem tu dobu nezažil, jaká byla atmosféra na kladenském stadionu, když jste hrával oproti třeba dnešní době?

„Atmosféra byla úžasná. Kladno je malé město a my jsme se skoro se všemi diváky znali. Na všechny zápasy byl nabitý stadion. Co jsem hrál, tak nepamatuji, že by přišlo třeba jen dva tisíce lidí. Rozdíl ve fandění? Nebyly bubny a muzika, nebyl takový rámus. Ale lidi fandili. Když někdo stál na náměstí v Kladně a my dali gól, tak to hned na tom náměstí věděl."

CHara sport PNEU
PNEUSERVIS
GEOMETRIE
VÝMĚNA OLEJŮ
KLIMATIZACE
Ke stadionu 2217, 272 01 Kladno
tel./fax: 312 249 543
e-mail: chara-kladno@chara.cz
www.chara.cz